

NEGYVENHATODIK FEJEZET — A ZENE ÉS A ZENEI VEZETŐ

Az éneklés eloszlata a sötétség hatalmait

Láttam, hogy naponta felül kell emelkednünk a sötétség erőin, és fenn kell tartanunk ezt az állapotot. Hatalmas Istenünk van. Láttam, hogy az Istennek való éneklés gyakran elüldözi az ellenséget. Isten dicsőítése visszaveri a gonoszt, és diadalra juttat bennünket (5. Kézirat, 1850). {3SM 332.1}

Világiasság a zenében

Az Úr munkásai számára nem biztonságos a világi szórakozásokon való részvétel. Némely szombatünnepelő ártalmatlannak véli a világi zenét, de az ilyenek veszélyes talajon állnak. Ezzel igyekszik Sátán félrevezetni a férfiakat és nőket, és így vonja uralma alá a lelkeket. Az ellenség munkája olyan észrevétlen és hitelesnek tetsző, hogy gonoszságairól mit sem sejtve, sok gyülekezeti tag jobban szereti a kedvteléseit Istennél (82. Kézirat, 1900). {3SM 332.2}

Az Úr feltárta előttem U. testvér esetét, aki az egyház terhére fog válni, ha nem kerül szorosabb kapcsolatba Istennel. Testvérünk fennhéjázó. Ha útját valaki kifogásolja, megsértődik. Ha úgy véli, hogy valaki mást többre becsülnek nála, azt személyes sérelemnek érzi... {3SM 332.3}

U. testvér nagyon jól ismeri a zenét, de zenei képzése inkább a színpadra, mintsem Isten ünnepélyes imáadására készítette fel őt. Az éneklés éppúgy az Istentisztelet része, mint a beszéd. Bármilyen különleges vagy furcsaság elvonja a hallgatók figyelmét, és lerombolja azt a komoly, ünnepélyes benyomást, mely a szent zene hallgatásával együtt jár. Minden idegenszerű és különc dolog eltávolít az Istentisztelet komolyságától és szentségétől. {3SM 333.1}

Méltóságteljes, ünnepélyes, hathatós zene. – A testi gesztusok nem visznek előbbre. Minden, ami az Istentisztelettel kapcsolatos, legyen méltóságteljes, ünnepélyes és hathatós. Istennek nem tetszik, amikor az önmagukat Krisztus képviselőinek valló prédikátorok színházi mozdulatokra ragadtatják magukat, és méltatlan, faragatlan és kifinomulatlan módon gesztikulálnak. Mindezek jókedvre derítenek, és felkeltik azok érdeklődését, akik valami furcsa, különcdőlő és izgalmas dologra vágnak, de nem emelik fel a szívet és az elmét. {3SM 333.2}

Ugyanez mondható el az énekléssel kapcsolatban is. Méltatlan testhelyzeteket vesz fel. Minden erődet és hangmagasságodat beleadod az éneklésbe. Elfojtod a tiednél finomabb dallamokat és melodikusabb hangokat. Ez a testies gesztus és harsány, hangos előadásmód nem örvendezteti meg a földi és a mennyei hallgatókat sem. Ez a fajta éneklés nem egészséges, és Isten szemében nem fogadható el tökéletes, lágy és kedves melódiaként. Az angyalok közt nincs olyan színháziasság, mint amelyet néha összejöveleteinken látok. Az angyali kórus nem ad ki ilyen harsány hangokat, és nem gesztikulál. Az ő éneklésük nem bántó a fülnek. Lágy, dallamos és hűvel van ennek a nagy erőfeszítésnek. Nem erőltetett, nem megfeszített, nem igényel testi mozdulatokat. {3SM 333.3}

Nem érinti meg a szívet. – U. testvér nincs tudatában annak, hogy milyen sokan szórakoznak és háborognak rajta. Némelyek nem tudják elnyomni a nem túlságosan szent gondolataikat és léha érzéseiket, amikor meglátják ezeket a kifinomulatlan mozdulatokat éneklés közben. Sokan jártak az összejöveletekre és hallgatták meg a szószékről hangzó igazságot, és ez meggyőzte őket és felemelte gondolataikat. Az éneklés azonban sokszor olyan módon történt, hogy az nem mélyítette el a beszédből nyert befolyást. A testi mozdulatok, a színészkedés és a feszült erőlködés nemkívánatos látványa annyira illetlennek és komikusnak tűnt Isten házában, hogy a komoly benyomás eltávozott a hallgatók lelkéből. Éneklés után a hallgatóság véleménye az igazság híveiről már nem volt olyan kedvező, mint előtte. {3SM 333.4}

Isten akarata szerint kell lennie. – U. testvér esetének kezelése nem volt könnyű. Testvérünk úgy viselkedett, mint egy fegyelmezetlen és neveletlen gyermek. Amikor kifogásolták viselkedését, ő nem vette áldásként az intést. Engedte, hogy érzései határozzák meg véleményét. Elcsüggedt és semmit sem cselekedett. Ha nem tehetett mindent saját elképzelése szerint, egyáltalán nem akart segíteni a szolgálatban. Nem vette komolyan

a viselkedésének megváltoztatására irányuló munkát, hanem átadta magát azoknak a csökönyös érzéseknek, melyek elkülönítik tőle az angyalokat, és gonosz angyalokat vonnak köré. Isten igazsága a szívben finomító és megszentelő hatást gyakorol az ember életére. {3SM 334.1}

U. testvér úgy vélte, hogy az éneklés a legnagyobb dolog ezen a világon, és hogy neki erre hatalmas és lenyűgöző képességei vannak. {3SM 334.2}

Éneklésed messze nem tetsző az angyalok kara szemében. Képzeld el magad, amint az angyali karban állsz, kiemeled a vállad, nyomatékosítod a szavakat, mozgásba hozod a tested és teljes hangerővel énekelisz. Miféle összhang alakulna ki az angyalok körében efféle színészkedéssel? {3SM 334.3}

A zene hatalma. – A zene mennyei eredetű eszköz. Nagy hatalom van a zenében. Angyali sereg zenéje volt az, ami felvidította a pásztorokat Betlehem síkjain, majd végigzengett az egész földön. Hálánk zenében emelkedik fel a tisztaság és összhang megtestesítőjéhez. A megváltottak zene és győzelmi ének hangjai kíséretében lépnek majd a halhatatlanság földjére. {3SM 334.4}

Az emberi hangban van valami különlegesen szent. Dallama és lágy, mennyei ihletésű lendülete túltesz mindenféle hangszeren. Az ének Isten egyik ajándéka az embernek. Eszköz, melyet nem lehet utolérni vagy túlszárnyalni akkor, ha Isten szeretete lakozik a szívben. A lélekkel és értelemmel való éneklés sokat tehet az Istentiszteletek felemelésében. {3SM 335.1}

Mennyire lealacsonyították ezt az ajándékot! Megszentelt és kifinomított formában sok jót tehet az előítélet és a keményszívű hitetlenség korlátjainak lerombolására, és a lélekmentés eszköze lehet. Azonban nem elegendő érteni a zene alapelemeit. A zeneértéshez és ismerethez olyan mennyei kapcsolatnak kell párosulnia, hogy angyalok énekelhessenek rajtunk keresztül. {3SM 335.2}

A lágyabb és csengőbb hangok elnyomása. – Énekeid a gyülekezetben olyan hangosak és harsányak voltak, és olyan, nem éppen a legillőbb gesztikulációkkal párosultak, hogy a lágyabb és csengőbb hangokat, amelyek inkább hasonlítottak az angyali hangokhoz, nem lehetett hallani. Te inkább az embereknek énekeltél, mint Istennek. Amint hangod harsány dallamait a gyülekezet felé emelted, az általad kiváltott elismerésre gondoltál. Olyan véleménnyel voltál éneklésedről, hogy még arra is gondoltál, jutalmat kellene kapnod ezért az ajándékért. {3SM 335.3}

A dicséret szeretete volt életed mozgatórugója. Ez elég szegényes indíték egy keresztény részéről. Elismerésre és dicséretre vártál, mint egy gyerek. Sok leküzdénivaló van természetedben. Természetes gyengeségeid leküzdése és az önmegettagadó, szent élet nehézség tűnik számodra (5. Kézirat, 1874). {3SM 335.4}